

Z V O N

148 Main St.

New Rochelle, N.Y. 10802

P.O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

BLAHOŠLAVENÁ PANNA MARIA, MATKA BOŽÍ, V TAJEMSTVÍ KRISTA A CÍRKVE.

Blahoslavená Panna Maria byla od věčnosti předurčena - zároveň s vtělením Božího Slova - za matku Boží a z rozhodnutí Boží prozřetelnosti se stává na zemi slavnou matkou božského Vykupitele; přidružuje se k němu velkoryse, jiným způsobem než ostatní tvorové, a je pokorná služebnice Páně. Její poslušnost, víra, naděje a vroucí láska spolupracovaly jedinečným způsobem při Spasitelově díle na obnově nadpřirozeného života v duších, když počala Krista, porodila ho, živila, představila Otcí v chrámě a trpěla spolu se Synem umírajícím na kříži. Proto se stala v řádu milosti naší matkou.

Toto Mariino mateřství trvá nepřetržitě v plánu milosti - od jejího upřímného souhlasu, který dala při zvěstování a neochvějně zachovávala i pod křížem, až do věčného zakončení spásy všech vyvolených. Když byla vzata do nebe, nezanechala svého spasitelného úkolu, ale svými mnohými přímlovami nám i nadále získává dary pro věčnou spásu. Ve své mateřské lásce pečuje o bratry svého Syna, kteří ještě putují v mnoha nebezpečích a nesnázích, dokud nebudou dovedeni do šťastné vlasti. Proto blahoslavená Panna je vzývána v církvi jako přímlovkyně, pomocnice, zachránkyně a prostřednice. Tato slova je však třeba chápat tak, že nic neubírají ani nepřidávají důstojnosti a účinnosti jediného prostředníka, Krista.

Žadný tvor nemůže být nikdy přirovnán k vtělenému slovu a Vykupiteli. Vykupitelská činnost jediného prostředníka však nevyklučuje, nýbrž působí v tvorech různé druhy spolupráce, které vyplývají z jediného pramene, podobně jako Kristovo kněžství nevyklučuje, aby se v něm nepodíleli různým způsobem jak posvátní služebníci, tak i věřící lid, a jako tatáž jediná dobrota Boží je skutečně rozšířena různě v tvorech.

Církev vyznává bez váhání toto podřazené poslání Mariino, stále se o něm přesvědčuje a doporučuje lásce věřících, aby pod touto ma-

teřskou ochranou tím více přilnuli ke svému Prostředníku a Spasiteli.

Maria jako panna a matka je vzor církve

Blahoslavená Panna pro důstojnost a úkol božského mateřství, které ji spojuje se Synem Vykupitelem, a pro své zvláštní úkoly a mi-
losti, je také vnitřně spojená s církví. Už sv. Ambrož učil, že Boho-
rodička je vzorem církve ve víře, lásce a dokonalé jednotě s Kristem.
V tajemství církve - která je též právem nazývána pannou a matkou -
blahoslavená Panna předchází, protože jedinečným a vynikajícím způso-
bem představuje vzor panny a matky. Ve víře a poslušnosti totiž
zrodila na zemi Otcova Syna, aniž poznala muže, zastíněná Duchem
svatým; je proto nová Eva, která bez pochybnosti uvěří poslu Božímu
a ne už starému hadovi. Zrodila Syna, kterého Bůh ustanovil jako
prvorozeného mezi mnoha bratry (sr. Řím 8, 29), totiž věřícími, při
jejichž zrození a vychovávání spolupracuje s mateřskou láskou.

(pokračování)

* * *

*Kto je z Boha,
Božie slova slyší.*

Syn můj, kráčaj predo mnou v pravde, a
hľadaj ma stále v prostote srdca.

Kto kráča predo mnou v pravde, toho ochrá-
nim od zlých útokov a pravda ho oslobodí od
zvodcov a od nactiutrhania nespravodlivých
ľudí.

Keď ťa oslobodí pravda, budeš naozaj oslobodený a nebudeš dbať na
daromné ľudske reči.

Pane, pravda je, čo hovoríš; tak nech sa, prosím, so mnou stane.

Tvoja pravda nech ma vyučuje, ona nech ma chráni a zachová až do
spasiteľného konca.

Ona nech ma vyslobodí od všetkých zlých žiadostí a od nezriadenej
lásky, a so slobodným srdcom budem s Tebou obcovať.

Ja ťa naučím, vraví Pravda, čo je spravodlivé a čo sa mi páči.

Premýšľaj o svojich hriechoch s veľkou nevólou a so zármutkom a
nikdy si nemysli, že si niečo pre svoje dobré skutky.

NASLEDOVANIE KRISTA

* * *

PODPORUJME NAŠE PODNIKY, NAŠE OBCHODNÍKY, NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

SVÁTOST OLTÁŘNÍ

* Co je svátost oltářní?

Svátost oltářní je svátost a oběť; při ní způsoby chleba a vína obsahují Krista, v nich on se za nás obětuje a tak ho též přijímáme.

* Co je vnější znamení při svátosti oltářní?

Znamení ve svátosti oltářní je pšeničný chléb a přirozené víno, nad nimiž byla pronesena slova: "Toto je moje tělo", "Toto je moje krev."

* Kdy Kristus ustanovil svátost oltářní?

Kristus ustanovil svátost oltářní při poslední večeři.

"Když byli u jídla, vzal Ježíš chléb, pomodlil se nad ním, rozlámal ho a dal svým učedníkům se slovy: 'Vezměte, jezte. Toto je mé tělo.' Potom vzal kalich, vykonal děkovnou modlitbu, dal jim a řekl: 'Pijte z něho všichni. Neboť toto je má krev, krev smlouvy, která bude prolita za všechny na odpuštění hříchů'" (Mt 26, 26-28).

* Odkud víme, že Kristus je skutečně přítomen ve svátosti oltářní?

a/ Slova: "Toto je mé tělo", "toto je má krev" pronesl Kristus, aby splnil příslib, že dá své tělo za pokrm a svou krev za nápoj. Pravil kdysi: "Moje tělo je skutečně pokrm a moje krev je skutečně nápoj" (Jan 6, 55). Lidé, před nimiž Ježíš pověděl tato slova, je brali doslovně. A on je neopravil, třebaš jistě četl jejich myšlenky. Raději dopustil, že mnoho z nich odešlo, když tomu nechtěli věřit, a byl by dopustil, aby odešli i apoštolové, kdyby jeho slova nechtěli přijmout tak, jak zněla (srov. Jan 6, 61-70).

b/ Svatý Pavel o svátosti oltářní píše:

Co jsem přijal, v tom jsem vás také vyučil: Pán Ježíš právě v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vykonal děkovnou modlitbu, rozlámal ho a řekl: "Toto je moje tělo, které se vám dává jako pokrm. To čiňte na mou památku!" Podobně vzal po večeři i kalich a řekl: "Tento kalich je nová úmluva, potvrzená mou krví. Kdykoli z něho budete pít, čiňte to na mou památku." Kdykoliv totiž jíte tento chléb a pijete z tohoto kalicha, slavíte smrt Páně. dokud on nepřijde. Kdo by tedy jedl tento chléb nebo pil z tohoto kalicha Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně. Proto se musí člověk zkoumat, a pak teprve může jíst ten chléb a pít z toho kalicha. Kdo totiž jí a pije a s tělem Páně nezachází přítom

lépe než s obyčejným chlebem, takový člověk si jí a pije vlastní odsouzení. Proto je mezi vámi tolik nemocných a churavých a mnoho jich už umřelo (1 Kor 11, 23-30).

* * *

Ú M Ý S L Y N A M Š Ě S V . :

1. - Za zemř. Vlastu Andrejskovu a rodiče - p. J. Blaha
- Za zemř. Rudolfa Kovara - paní Anna Chmelová
2. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání a na úmysly paní Anny Trlicové
- Za zemř. Ing. Františka Záriše - paní Anna Chmelová
3. - Za zemřelého bratra Víta Malíka - rodina Malíkova
4. - Za zemřelou Annu Hricovu - paní Marie Kanyerová a manželé Skrkoňovi
5. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
6. - Za zemřelou maminku Františku Vendřinovičovu - paní Gordonová s rodinou
7. - Za zemř. Dra. Jozefa Mrázka - paní Jolana Pagáčová
8. - Za syna Jeníka, jeho manželku a celou rodinu - paní Anna Trlicová
9. - Za zemřelou Svatavu Dostálovu - manžel a dcery
- Za zemřelou Svatavu Dostálovu - paní J. Beharková
10. - Za zemřelého Matouše Kotáska - manželka a děti
11. - Za živou a zemřelou rodinu Šantorovu z obou stran - manželé Šantorovi
12. - Za Josefa Frantu a jeho manželku Bertu - rodina Nanko
13. - Za zemřelou Františku McFarland - manželé Šantorovi
14. - Za Ilmu Besedovu - paní Jolana Beharková
- Za Olgu Hrušeckú - paní Jolana Beharková
15. - Za zemř. Annu Hricovu - pí. M. Kanyerová a manž. Skrkoňovi
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - pí. Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. - Za Liviu Maleckú - paní Jolana Beharková
17. - Za zemřelé Aničku a Josefa Kuchyňkovy - paní Mary Zárišová
19. - Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní a za zdraví a Boží požehnání - paní Josefa Pavlicová
20. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
21. - Za zemřelou manželku Marii - pan Martin Duda
22. - Na zvláštní úmysl
23. - Za zemřelé rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
24. - Za zemřelé rodin Řehůřkovy a Úředníčkovy z obou stran
25. - Za živé i zemřelé, kdo se zasloužili o svobodné Československo

26. - Za zemřelého Alberta Jana Žáčka - jeho manželka a děti
 27. - Na zvláštní úmysl
 28. - Za zemř. rodiče Františka a Františku Jurčovy - děti s rodinami
 29. - Za zemř. Lawrence a A.J. Žáčkovy - rodiče a sourozenci s rod.
 30. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro celou rodinu Salcedo
 31. - Za zemřelého Nika Kanyera - manželka a dcera s manželem
 - Za zemřelého Alberta Jana Žáčka - jeho manželka a děti

* * *

Bleďte
 nejlépe
 Boží království
 a všechno ostatní
 vám bude dáno
 * navle. *

ZEMŘELI: Paní Gordonové maminka - Matouš Kotásek. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: ABYS NÁM ŠTASTNÉ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DAL - PROSIME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

Modleme se za naše nemocné!

Pan John F. Růžička se dožívá PĚTASEDMDESÁTKY a pan Jan Vagasský SEDMDESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

V pondělí 2. listopadu (novembra), ve svátek Všech věrných zemřelých (Dušiček) o půl osmé hodině večer bude sloužena v dolním kostele P. Marie Karmelské v Astorii mše svatá za naše drahé zemřelé, jejichž jména pošlete nebo odevzdáte. Užijte laskavě přiložených formulářů!

8. listopadu t.r. MARTINSKÉ POSVÍCENÍ

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66 St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 hod. ráno u P. Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:15 do 9:45 v divadelním sále naproti kostelu, kde je po bohoslužbách SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

* * *

Hleďte, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se smíme nazývat Božími dětmi, a to také jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho. Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až se on ukáže, budeme mu podobni, protože ho budeme viděti tak, jak je.

(1 Jan 3: 1-3)

* * *

Obtížen křivdami, jež věnem
 národ můj roven člověku
 v těle svém krutě zneuctěném
 stržil kdy ze msty, z nevděku,
 i s křivdami, jež činil jiným
 ze zoufalství či bezděky,
 před hněvem tvým se citě vinným
 tvou lásku vzývám na věky.

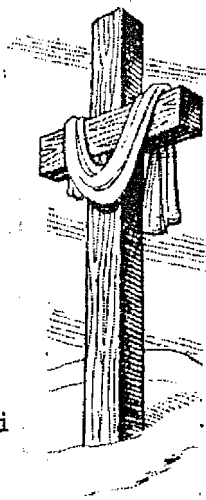
Souhvězdí ran tvých pěti svítí
 nad strží dějin krvavou,
 ran bran těch zářících, k nimž jíti
 možno jen rudou záplavou,
 jen stezka těsná, kamenitá,
 v korunu mou tvůj vpuštěn trn -
 červenec klasů těžkých svítá
 jen a jen ze zemřelých zrn.

Skrz krev a dým a slzy zřena
 zmučená tvář tvá, kniha knih
 před událostmi otevřena
 vysvětluje mi každou z nich.
 S povzdechem těžkým, až se chvějí
 hvězdy od země po zenit,
 souhlasím, Pane, pro naději:
 musí tak, musí, musí být.

A stržen se mnou v strašné ano,
 středem svých věků, středem lvů
 národ můj ve tvář napliváno,
 bezbranný vlečen na žertvu
 přijal, ó přijal, ač tak lační
 pomstít se na svých zlosynech,
 přijal tábory koncentrační
 i křižování poprav všech.

(Jan Zahradníček: STARÁ ZEMĚ
 z básně "Žalm roku dvaadvacátého")

proviněním. Matka nevychovala děti, nevedla je k Bohu. Rodiče je poslali na frontu života bez zbraní víry, modlitby a milosti Boží. Kněz se nestaral o farnost. Otec o chléb pro rodinu! To všechno je těžký hřích opominutí dobrého.

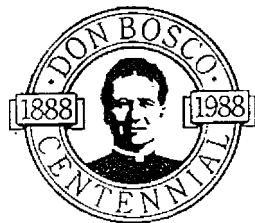
V Zahradníčkově básnickém pojetí dějiny lidstva se stále více podobají pašijové hře. Odmítneme-li Boha a jeho slitovnou, obětovnou lásku, která umírá, abychom žili, odmítneme-li jeho radostné poselství, pak přijde jako "oheň spravedlivě trestající" Kříž zůstane znamením Boží moci i bez našeho souhlasu, ale proti nám, jako obžaloba z boho-vraždy. Buď přijmeme Boha, jenž umírá z lásky k člověku na Kalvárii, nebo celý svět se promění v Kalvárie bez Krista, v Kalvárie zoufalství, smrti bez zmrtvýchvstání. Proto i dnes Kalvárie vystávají na všech návrších země, vyvstávají uvnitř srdcí, všude tam, kde "zemřel Bůh", umírá i člověk. Každá zrada, potupa a mučení se vrací podle svého zákona jako bumerang ke svému začátku. Každá vražda je na konec sebevraždou.

Karel Vrána.

* * *

Jsou hříchy provinění a hříchy opominutí dobra. Máme se varovat zlého a konat dobro. Bude nám naměřeno dle našich skutků. Opominutí dobra může být velkým

Josef Hlouch: MINUTĚNKA.

Opravdivá veľkosť preventívneho systému je práve v tom, že vychováva súčasne žiaka i učiteľa. Žiak sa stáva poslušnejším - lebo učiteľ sa stáva obetavejším. Ustavičnou prácou vo svojej vlastnej duši, každodennou snahou byť trpezlivejším a horlivejším, a ovládať sa vždy viac a viac, to vedie učiteľa k dokonalosti a k otcovskej autorite. Otcovská autorita vo výchove dosiahne však láskou to, čo inde hľadajú dosiahnuť iba nenávidenými trestami.

Nuž nezdá sa vám, že v tomto postoji predstavuje nám sv. Don Bosko v XX. storočí nádherný obraz dobrého Pastiera, čo nám nakreslil Ježiš Kristus, keď spomínal pastiera, ktorý pozná svoje ovečky a tie idú za ním a neuteká, keď prichádza dravý vlk, nemá pokoja, kým nezachráni i tú stratenú ovcu a kým neprivedie všetky do jedného ovčince?

V živote Don Boska sa uskutočnil chválospev sv. Pavla o božskej vznešenosti lásky:

- Láska je trpezlivá, láska je dobrá, nezávidí, láska sa márnivo nevypína, ani nenadáva. Nie je dotieravá, nie je sobecká, nerozčuľuje sa, nezmyšľa zle. Neraduje sa z nepravosti, ale raduje sa s pravdou. Všetko vie zniesť, všetko verí, všetko dúfa, všetko pretrpí. Láska nikdy neprestane...

Don Bosko umrel.

Ano, on umrel, ale jeho láska žije.

A to je tá nesmrteľná láska, ktorá vychádza z Boha, prechádza na ľudí a zasa vracia sa späť k Bohu vo večnom, mystickom kruhu dokonalosti.

Krížovou cestou

Už sme spomínali, že na sviatok Božieho Tela mal Don Bosko prvú sv. omšu vo svojej rodnej farnosti. Keď už večer ostal s matkou sám, múdra matka ho upozornila:

- Si kňazom - hovorila dojatá. - Slúžiš sv. omšu. Od tejto chvíle si bližšie k Pánu Ježišovi. Ale nezabúdaj, že začať slúžiť sv. omšu znamená začať trpieť.

Toto proroctvo nás veľmi upomína na proroctvo staručkého Simeona v jeruzalemskom chráme pri obetovaní Pána, keď jeho najsvätejšej Matke predpovedal:

- A tvoju dušu probodne meč.

A prebodol ju. Nie raz, lež sedem ráz, lebo jej duša patrila Kristovi. A to je osud kňazskej duše, najmä duše horlivej, ako bol Don Bosko.

Nie div, že sa matkino proroctvo splnilo na ňom doslovne. Trpel už dosť aj predtým. Pomyslime len na jeho detstvo, štúdiá, službu; na biedu, hlad, nedostatky; na otcovu smrť, výstupy s bratom Antonom a na to, keď takrečeno žebráním z domu do domu si musel pozháňať najpotrebnejšie veci pre svoje štúdiá.

Pravda, i toto utrpenie v detských a junáckych rokoch bolo školou. Veď v škole tohto utrpenia a týchto nedostatkov sa naučil skalo-pevne dôverovať v Boha a nepochybne veriť, že s pomocou Božou i z ničoho možno robiť divy a zázraky, ba i bez haliera sa dajú stavať ústavy, svätyne, chrámy a zaopatrovať stá, tisíce chudobných, lebo večne jestvuje ten istý Boh, čo požehnal chlieb a ryby a nakrmil nimi zástupy, ktoré šli verne za ním a pri ňom vytrvali.

Z utrpenia a biedy, ktorú prežil v mladom veku, vyrástla tá jeho nezlomnosť, viera a sila. A utrpenie dospelého muža, kňaza, bolo poplatkom, ktorý platil za duše a za Božie požehnanie, ktoré nebo jeho dielu a jeho prácam tak hojne uštedrovalo.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada: D Ě T E M

Sluníčko zachází za hory,
pasáci pečou brambory.

Draku, dráčku, leť si vzhůru,
leť až do nebes, jen mne neodnes!

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI